

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К.Д.Ушинського»
Південноукраїнський центр професійного розвитку керівників та фахівців
соціономічної сфери

СУЧАСНІ МЕТОДИ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

*ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
15 червня 2022 року*

ОДЕСА

УДК: 371.013+378(01)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Черненко Наталія Миколаївна - доктор педагогічних наук, професор кафедри освітнього менеджменту та публічного управління Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Соловейчук Олена Максимівна – секретар Південноукраїнського центру професійного розвитку керівників та фахівців соціономічної сфери

*Рекомендова вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»
(протокол №11 від 30.06.2022 р.)*

Рецензенти:

Дарманська І. М. - доктор педагогічних наук, доцент, декан факультету педагогічної освіти та філології Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії.

Княжева А. І. - доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри педагогіки Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Сучасні методи та форми організації освітнього процесу у закладах вищої освіти: збірник матеріалів Всеукраїнської науково-методичної конференції. Одеса : Університет Ушинського, 2022. 261 с.

До збірника ввійшли матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої різним аспектам організації освітнього процесу у закладах вищої освіти, сучасним методам та формам організації освітнього процесу у закладах освіти різного рівня, підготовці фахівців соціономічної сфери.

Науковці та студенти висвітлюють питання щодо сучасних методів та форм організації освітнього процесу у закладах вищої освіти.

Відповідальність за зміст матеріалів несуть їх автори.

належить і компетентність щодо, здорового способу життя яка реалізується через уроки фізичної культури та позаурочні форми фізичного виховання, що передбачає уміння свідомо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших; організувати гру чи інший вид рухової діяльності, спілкуватися в різних ситуаціях фізкультурно-спортивної діяльності.

Тому актуальним питанням сьогодення є використання гейміфікації на уроках фізичної культури та в позаурочний час, що сприятиме краще організувати активне освітнє середовище, забезпечити різні форми інтегрованого навчання, здійснювати моніторинг розвитку учнів різного віку згідно до Концепції Нової української школи та оновленого Державного стандарту базової середньої освіти, методикам компетентнісного навчання. Отже, використання у навчально-виховному процесі фізичної культури квестів та інших ігрових технологій стимулюватиме інтерес учнів, сприятиме використанню знань засвоєних раніше, а ігрові елементи будуть викликати позитивні емоції щодо вивчення нових фізичних вправ та формуватимуть стійку мотивацію та стимулюватимуть учнів наповнення власного життя активними вправами та руховими діями.

Перспективу подальших досліджень ми вбачаємо у формуванні готовності майбутніх учителів фізичної культури до впровадження гейміфікації у навчальний процес фізичної культури.

Список використаних джерел:

- 1.Томілова О.В. Досвід застосування концепції Гейміфікація для підвищення ефективності навчальних занять. [Електронний ресурс]:URL: <http://dgng.pstu.ru/conf2015/papers/94/>
- 2.Никитин С. И. Геймификация, игрофикация, играизация в образовательном процессе // Молодой ученый, 2016. - №9. - С. 1159-1162.
- 3.Пивнев Д.И. Роль игрофикации в образовании: опыт создания игрового модуля// Гуманитарная информатика, 2017. - №12.- С.43-46.
- 4.Ільченко О. В. Використання web-квестів у навчально-виховному процесі – [Електронний ресурс]/О. В. Ільченко. – Режим доступу: http://osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/30113/.

***ПРОСЕНЮК Анжела Іванівна,
РУДЕНКО Юлія Анатоліївна***

РОЗВИТОК КУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ ФАХОВИХ МЕТОДИК

У реформуванні сучасної освіти зростає необхідність використання педагогічних ідей, спрямованих на посилення конструктивної ролі вихователя – фахівця, який забезпечує освітні потреби дітей вже на початковій ланці системи освіти. Спонукає також до перегляду ролі й місця вихователя у переліку

факторів впливу на свідомість дітей дошкільного віку, зокрема, виховання морально-етичних почуттів, що зумовлено низкою негативних чинників, наприклад, доступністю візуалізації далеко не зразкових моделей поведінки персонажів мультсеріалів, відео- та комп'ютерних ігор тощо. Тому принципового сенсу набуває питання правильного педагогічного впливу з координуванням потреб, бажань, інтересів і дій дітей, виховання в них шляхетних почуттів. Здійснити це має насамперед вихователь, добре обізнаний у царині культуротворчих чинників з належним рівнем базової та професійної культури.

До проблеми становлення культури педагога долучилися дослідники: Т. Андрущенко, Ю. Бабанський, В. Буряк, Б. Гершунський, Н. Кузьміна, В. Сластьонін, М. Фіцула та ін. За виховання на основі засвоєння культурний і моральних цінностей ратують В. Брожик, В. Гриньова, С. Золотухіна, Р. Сержожкіна та ін.

Звертаючись до феномену культури, ми дотримуємося наукової думки про те, що поняття «культура» було сформульовано як таке, що притаманне лише людині, а також як «міра і синтетична характеристика її духовного, морального і професійного розвитку» [2, с.185].

Як зазначалося вище, сучасна освіта на всіх її ланках засвідчує внесення радикальних змін в процес раціонального використання можливостей та гідну відповідь на виклики сучасного сьогодення, зокрема вимушену організацію змішаного навчання, карантинні обмеження, збільшення соціальної дистанції, відсутність аверсивної стимуляції суб'єктів освітнього процесу, перенасичення медіа простору фейковою та науково не підтвердженою інформацією, спонукання користувачів Інтернету до поверхневого викладу інформації в текстах, що не перевищують обсяг 50 знаків тощо.

Актуальність та нагальна затребуваність формування ціннісних орієнтацій із розвитком такого важливого її складника як культурна компетентність у майбутніх фахівців дошкільної освіти наразі особливо очевидна, оскільки в епіцентрі драматичних подій, які переживає наше суспільство, опинилися діти.

Відтак, освітній процес на факультеті дошкільної педагогіки та психології вибудовується так, щоб і на аудиторних заняттях, і в поза аудиторний час студентам надавалася можливість проявити свої почуття й здійснювати відповідний емоційний відгук на отриману інформацію, звичайно, науково перевірену.

Як засвідчує практика, ефективною в цьому напрямі є дотримання правил інтерактивного навчання.

Українськими дослідниками О. Пометун, Л. Пироженко схарактеризовано цілі й завдання інтерактивного навчання:

- розширення пізнавальних можливостей ;
- можливість перенесення отриманих умінь, навичок та способів дії у повсякденне життя;

- формування глибокої внутрішньої мотивації.

Також науковцями було подано класифікацію інтерактивних технологій: за формою організації освітньо-виховної діяльності (О. Пометун, Л. Пироженко), за розподілом інтерактивних методів (В. Мельник).

У ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» в межах викладання фахових методик «Методика навчання української мови в ЗДО», «Методика організації художньо-мовленнєвої діяльності в ЗДО», «Методика організації «Теорія і методика музичного виховання», «Теорія і методика співпраці закладів дошкільної освіти з родинами» студентами факультету дошкільної педагогіки і психології денної та заочної форми навчання здійснюється порівняння різних моделей навчання (пасивна модель, активна модель, інтерактивна модель), що дає майбутнім вихователям ЗДО активно долучитись до дискусійного обговорення, відчувати свою спроможність на дієву допомогу суб'єктам освітньої діяльності.

Впровадження інтерактивного навчання передбачає знання та дотримання правил його організації:

1. До роботи мають долучатися усі студенти;
2. Активна участь у роботі заохочується;
3. Студенти самостійно розробляють і виконують правила роботи в малих групах.

Досвід такої роботи засвідчує, що значно урізноманітнюються форми й методи роботи з використанням інтерактивних технологій (презентаційні інтеракції, інсценування, ділові ігри, неімітаційні інтеракції, проблемні лекції, конференції, практикуми тощо).

Отже, окреслене переконує, що: оновлення змісту освіти варто спрямовувати на подолання розриву між її соціальними функціями; значущим фактором у пізнанні соціокультурної реальності, якісному та результативному входженні студентів у сучасний інформаційний простір є підвищення рівня базової та педагогічної культури, смисл якої досягається за її освоєння й відповідної діяльності; орієнтування студентів педагогічних ЗВО на постійне підвищення рівня педагогічної культури фахівців дошкільної освіти передбачає покращення результативності у їхньому професійному становленні.

Перспективу подальших досліджень вбачаємо в розробці методик щодо підвищення рівнів медіа освіти та медіа грамотності в процесі підготовки майбутніх вихователів дітей дошкільного віку.

Список використаних джерел:

1. Буряк В. К. Педагогічна культура: теоретико-методологічний аспект Київ: Деміург. 2005. 228с.
2. Гіптерс З. В. Культурологічний словник – довідник. К: «Професіонал». 2006. 328 с.
3. Юрій М. Ф. Етнологія: навчальний посібник / М. Ф. Юрій. – К.: Дакар. 2006. 360с.